

VOOR U GELEZEN: OPPASSEN VOOR DE LOOPBAND!

H. Hofland*

Hieronder vindt u twee artikelen over de gevaren van de loopband. Het eerste gaat over kinderen in Korea terwijl het tweede artikel een casus beschrijft van een volwassene. Loopbanden, goed om fitter te worden, maar er zijn gevaren.

1. PEDIATRIC HAND INJURY INDUCED BY TREADMILL

T Han, K Han, J Kim, G Lee, J Choi, J Lee, Y Jang en S Oh

Uit: Burns (2005), 31, 906 – 909

In Korea werden recentelijk veel dezelfde soort brandwonden bij kinderen gezien door toedoen van de loopband, binnen 2 jaar 25 kinderen. In Korea wordt door de industrialisatie en de moderne leefstijl van het westen steeds meer obesitas gezien. Er komt 50% meer hypertensie, hypercholesterolemie en diabetes voor dan drie jaar geleden. Het is daarom niet zo gek dat er in veel Koreaanse huizen een loopband staat, voor lopen en rennen en afvalen, maar dat er daardoor ook meer ongelukken gebeuren was niet bekend.

In een retrospectief onderzoek werden data verzameld van 2 jaar. Poliklinische patiënten en patiënten die de wondbehandeling niet afmaakten werden geëxcludeerd. In 2 jaar tijd hadden 25 kinderen van de 1786 een brandwond opgelopen ten gevolge van een ongeluk met de loopband. De meeste ongelukken gebeurden thuis, 48%, 28% op de sportclub en bij 24% was de plaats van ongeluk niet bekend. De meeste ongelukken vonden plaats in het voorjaar tussen 16.00 en 24.00 uur. Bij 87% gebeurde het ongeluk aan

de achterkant van het apparaat en bij 8% aan de zijkant, bij de andere ongevallen was de plaats niet bekend. Van de kinderen was 76% onder de 5 jaar. Al de wonden werden veroorzaakt door frictie door het aanraken van de snel bewegende band. De ouders of guardians gebruikten het apparaat terwijl de kinderen in de buurt waren of het apparaat stond aan terwijl er geen supervisie was. Bij alle kinderen was er sprake van een diep tweede tot derdegraads brandwond. De meeste wonden traden op bij de vinger, de hand en de pols. Bij 64% was chirurgisch ingrijpen noodzakelijk. Bij één kind was er een flap noodzakelijk en dit kind had de mobiliteit pas na 13 maanden terug.

Hoewel dit fenomeen ook door andere onderzoekers is beschreven is de studie van Korea opmerkelijk omdat de meeste ongelukken in het voorjaar plaatsvonden. Men maakte zich op voor de zomer, maar dit werd snel minder omdat men na 6 maanden na aanschaf het apparaat eigenlijk niet meer gebruikt. Onderzoekers geven aan dat er meer preventie en educatie noodzakelijk is voordat men zo'n apparaat thuis gaat gebruiken. Kinderen moeten niet tijdens het rennen of lopen aanwezig zijn en moeten eigenlijk niet bij het apparaat kunnen komen, om ongelukken te voorkomen.

2. EXERCISE CAUTION! - A HAZARD OF TREADMILLS

S Ahmed, P Banwell, E Tiernan

Uit: Burns 30 (2004) 407 – 408

Beweging is goed voor het terugdringen van hart- en vaatziekten, hypertensie en diabetes. Maar het sporten leidt elk jaar in de United Kingdom tot 19 miljoen letsels en 8 miljoen mensen kunnen daardoor niet werken. Vooral voetbal geeft veel problemen en hardlopen of joggen is een goede tweede. Veel mensen maken gebruik van de loopband, want dat kan op een club, hoeft niet in de regen en wind en het is soms nog gezellig ook. Een 21-jarige man had nog nooit op een loopband gestaan en heeft op de sportclub ook geen informatie hierover ontvangen. Hij viel op de band waardoor hij een frictieverbranding opliep aan zijn dij en zijn rechter onderarm. Hij moest totaal 9 dagen opgenomen worden op het brandwondencentrum alwaar hij een huidtransplantatie onderging. Dus wees gewaarschuwd!

* Helma Hofland

VOOR U GELEZEN: CHRONIC VENOUS DISEASE IN A COHORT OF HEALTHY UK ASIAN MEN

R.C Sam, S.D. Hobbs, K.AL. Darvall, A. Rehman, D.J. Adam, S.H. Silverman and A.W. Bradbury*

De onderzoeksgroep heeft aangetoond dat Engelse Aziaten significant minder geopereerd worden voor veneuze aandoeningen aan de onderste extremiteiten dan Kaukasiërs van dezelfde leeftijd en geslacht. Het doel van dit onderzoek was om het voorkomen van chronisch veneuze aandoeningen in de onderste extremiteiten te onderzoeken bij mannelijke Engelse Aziaten.

INLEIDING

Chronisch veneuze aandoeningen van de onderste extremiteiten zijn een algemeen probleem dat bij ongeveer 40% van de bevolking voorkomt. Terwijl het nauwelijks levens- of ledemaatbedreigend is, verbruikt de behandeling met ongeveer 40.000 operaties (2004) een groot deel van de gezondheidsmiddelen. In de UK is de epidemiologie van chronisch veneuze aandoeningen bij de blanke bevolking onderzocht in het Edinburgh venenonderzoek. Zij toonden aan dat chronisch veneuze aandoeningen gemeenschappelijk bij vrouwen en mannen voorkwamen, vooral de leeftijdgebonden prevalentie van hyphenweb en reticulair aderen was 79-85%, spataderen 26-33%, huidveranderingen door chronisch veneuze insufficiëntie (CVI) en ulceratie was 5-7%. De epidemiologie van veneuze aandoeningen van de onderste ledematen bij de niet blanke bevolking is in de UK en wereldwijd nauwelijks onderzocht. Verslagen van het platteland van Afrika en India beschreven dat spataderen in de onderste ledematen daar niet voorkomen, maar vooral Westers leed is dat verklaard wordt door verschil in leefstijl. Veel is gebaseerd op anekdotes en persoonlijke ervaringen in ziekenhuizen en klinieken in die regio's. Bovendien stamt dit uit de tijd dat er nog geen geaccepteerde classificaties en onderzoeken waren om veneuze aandoeningen aan de onderste ledematen te objectiveren. Alles zou er op wijzen dat chronisch veneuze aandoeningen minder voorkomen bij niet blanken. 20% van de stroom mensen in het Instituut van Birmingham is niet blank (8% van de Engelse bevolking) en de indruk bestond dat mensen van deze etnische minderheidsgroep toch alle klinische tekenen van chronisch veneuze aandoeningen vertoonden.

METHODEN

Dit onderzoek richt zich op veneuze aandoeningen. De perifere arteriële aandoeningen zijn in een ander artikel gepubliceerd. Honderd mannelijke vrijwilligers in de leeftijd van 50 jaar of ouder van de lokale moskee zijn gevraagd. Zij hebben een informed consent ondertekend en werden ondervraagd met behulp van een tolk. Het is een prospectief, epidemiologisch onderzoek. De ziektegeschiedenis werd opgenomen, BMI gemeten, de classificatie van de veneuze aandoeningen beoordeeld (CEAP), en er werden objectieve onderzoeken gedaan naar de veneuze pathofysiologie (veneuze ultrasonografie, photoplethysmografie).

RESULTATEN

De resultaten zijn van de eerste 100 mannen van boven de 50 jaar die de uitnodiging aannamen om deel te nemen aan het onderzoek. De gemiddelde leeftijd was 67, de meeste mannen waren geboren in de regio Kashmiri (76), andere Pakistaanse regio's (22) of Bangladesh (2). Gemiddeld woonden ze 41 jaar in de UK. Ziektegeschiedenis: negen personen hadden spataderen, acht hadden eerder een veneuze operatieve ingreep gehad. Niemand had een diep veneuze trombose of ulcus cruris gehad. Klinisch onderzoek: bij 50 personen was er bewijs te zien van veneuze aandoeningen aan de onderste extremiteiten. Van de 200 ledematen hadden er 120 geen klinische tekenen (C0), 2 hadden teleangiëctasieën/reticulair vaten (C1), 66 hadden spataderen (C2) en 12 ledematen (8 personen) hadden huidveranderingen ten gevolge van CVI (C4). Geen enkele ledemaat had tekenen van oedeem (C3), een ulcus of recent genezen ulcus (C5/6). Er waren bilaterale veneuze aandoeningen bij 30 personen. Bij de groep die voorheen een oppervlakkige aderooperatie had gehad, waren aan 14

van de 16 ledematen klinische tekenen van restant of aanwezig veneuze aandoening te zien (CEAP C0=2, C2=8, C4=6). De meerderheid had een reflux. Typisch was dat niemand een ulcus had gehad of heeft. Bij jongeren in de kliniek worden wel ulcera gezien. Mogelijk is dit het verschil tussen de eerste en tweede generatie Aziaten. Dit lag niet aan de leeftijd, BMI of werk. Door het moeilijker kunnen beoordelen van de huidskleur kan de uitslag, de CEAP classificatie, mogelijk lager zijn. De Aziaten hebben significant minder besenreiser dan blanken, geen verschil in het voorkomen van spataderen en CVI. De prevalentie van chronisch veneuze aandoeningen is minder. Voorzichtigheid is geboden met het vergelijken van de uitslag met die van de USA. In dit onderzoek gaat het om een groep vrijwilligers, homogene mannen. Het onderzoek kan niet geëxtrapoleerd worden naar vrouwen in dezelfde etnische groep. Zij doen niet mee aan onderzoek vanwege culturele en religieuze redenen. Aziatische vrouwen ondergaan minder operaties voor chronische veneuze aandoeningen maar men weet nog niet waarom.

CONCLUSIE

De huidige data stelt dat de lage aantallen oppervlakkig veneuze operaties bij Engelse Aziaten niet komt omdat zij minder chronisch veneuze aandoeningen ontwikkelen. Hoewel deze uitkomst een solide basis vormt, moet er meer onderzoek gedaan worden.

*R.C Sam, S.D. Hobbs, K.AL. Darvall, A. Rehman, D.J. Adam, S.H. Silverman and A.W. Bradbury

Uit : Eur J Vasc Endovasc Surg, xx, 1-5 (2007)

Vertaling en samenvatting : Wilma Verbeek-Gijsbers decubitus- en wondconsulent UMC St Radboud te Nijmegen